

VÝSTAVA:

Za hranicemi města času se nachází mnoho cest. Některé se vyjevují až při putování, ve stopách pověstí a zvěstí. Některé jsou dílem hackování nebo rituálů. Některé prosakují škvírami a rozvírají praskliny ve struktuře času. Nevyskytují se na žádné mapě, a přesto se zdá, že tu jsou. Výstava *Sahej Rahal: Beyond the City of Time* (Za hranicemi města času) se před námi otevírá jako místo, kde „podivné“ věci nadále existují — naše technologie se mísí s jinými časy, jinými místy, mluvícími věcmi a hybridy, jež nám připomínají, že jsme vlastně nikdy neopustili rámec dob předmoderních.

V situaci, kdy svět sklouzává k virtualitě, je čím dál naléhavější mapovat mnohotvárné dějiny iluzí, od starobylých příruček alchymistů a středověkých mystiků až po současné technokouzelníky. Co když iluze nejsou pouhé klamy, ale tvoří samotný základ reality — vezmeme-li v úvahu, jak hluboce naše představivost utváří svět? Takový pohled by podryval to, na co jsme si v západním myšlení zvykli: nutkání zkrotit vše skryté, podivné či neuchopitelné skrze nám známé, zaužívané jazykové výrazivo.

INSPIRACE:

V díle indického umělce Saheje Rahala se prolínají různé světy a jejich reality – známé se setkává s neznámým, nové se starým, magické s technologickým. Jiné časy, časy dávno minulé i ty, které se nikdy nestaly, prosakují z jeho tvorby do naší skutečnosti. Rahal vytváří trhliny, skrze které se k nám dostávají cizí světy, jejich bytosti, tváře a zvyky. Nedokážeme úplně přesně rozeznat, co jsou zač. Je pravděpodobné, že jsme se s nimi nikdy neseťkali. Možná ovšem není důležité jim plně porozumět. Díla Saheje Rahala nám připomínají, že právě v tajemství spočívá jejich síla.

AKTIVITA:

V této Ateliérovce si vytvoříme obraz střetu těchto dvou světů. Nejprve namalujeme místo, které je nám důvěrně známé – může to být náš pokoj, zahrada nebo oblíbené zákoutí. To pak narušíme bránou do cizího světa. Jaké tajemství otevře, záleží jen na nás a naší fantazii. Zpoza brány se vynoří neznámá krajina, zvláštní bytosti, znaky nebo objekty, které do našeho světa úplně nezapadají. Vzniknou tak obrazy, které nejsou jen záznamem fantazie, ale mohou působit jako mapy nebo zakódované zprávy z míst, která běžně nevidíme, ale která mohou existovat těsně vedle nás.

AKTIVITA ROZVÍJÍ NÁSLEDUJÍCÍ SCHOPNOSTI A DOVEDNOSTI:

- imaginaci
- práci s kontrastem
- ▲ vrstvení a experiment

BUDEME POTŘEBOVAT:

- čtvrtku formátu A3
- barevné papíry
- ▲ obyčejnou tužku
- vodové barvy
- štětce a vodu
- ▲ nůžky
- lepidlo

DOBA TRVÁNÍ: CCA 2 HODINY

POSTUP:

I. ČÁST

- 1) Představíme si místo, které dobře známe a které budeme chtít namalovat – může to být pokoj, krajina, městská ulice nebo třeba nějaký veřejný prostor. V tomto obrázku bude vše normální a takové, jak jsme zvyklí.
- 2) Vzpomeneme si na všechny detaily, které nám místo připomínají. Vezmeme si tužku a zlehka si na velkou čtvrtku nakreslíme předlohu. Počítáme s tím, že střed obrázku později vystříháme.
- 3) Vodovými barvami celý obrázek vymalujeme a necháme uschnout.

II. ČÁST

- 1) Teď se zaměříme na druhou vrstvu obrazu. Představíme si cizí svět, který vstupuje prasklinou do světa našeho. Jak vypadá? Je na něm souš, voda, nebo rovnou vesmír? A jaké bytosti ho obývají? V čem se liší od našeho světa? Ukazuje nám minulost, současnost, nebo budoucnost?
- 2) Vezmeme si barevný papír a nový svět na něj zobrazíme – můžeme opět malovat, nebo třeba lepit barevné papíry přes sebe technikou koláže.
- 3) Do obrázku na velké čtvrtce (z I. části) zasáhne prasklina! Vezmeme si nůžky a uprostřed papíru vystříháme otvor. Může být střípatý a nepřesný – přeci jen je to trhlina mezi světy.
- 4) Nový otvor podlepíme obrázkem cizího světa a doplníme detaily – má trhlina mezi světy nějaký zvláštní okraj? Nepronikají z ní do našeho světa nějaké tvorové nebo bytosti? Nebo naopak – neodchází snad někdo z naší strany do světa cizího? Detaily můžeme dotvořit barvami, výstřížky z papírů nebo třeba barevnou fixou.

TIP: Můžete prasklin vytvořit více, každý portál pak může vést do jiného světa.

obrázek k Ateliérovce — Galerie Rudolfinum

ZAMYSLETE SE:

Kde je hranice mezi tím, co považujeme za známé a co za neznámé?

Myslíte si, že by taková „prasklina“ mohla existovat i ve skutečnosti – jen si jí třeba nevšímáme?

Proč nás přitahují věci, kterým úplně nerozumíme?

Ateliérovku připravila Adéla Ševčíková